11/06/2020

“Ιατρός διάσημος ο Άγιος και φη-μισμένος καθηγητής της Ιατρικής και υπέροχος χειρουργός”

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας

Το διήμερο 10 και 11 Ιουνίου πανηγύρισε ο υπό ανέγερση Ιερός Ναός του Αγίου Λουκά του Ιατρού Αρχιεπ. Συμφερουπόλεως στην Ιερά Μονή Παναγίας Δοβρά Βέροιας.

Την παραμονή της εορτής, το εσπέρας, τελέστηκε Μέγας Πανηγυρικός Αρχιερατικός Εσπερινός χοροστατούντος του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας κ. Παντελεήμονος. “Ἰατρός διάσημος ὁ ἅγιος καί

φη-μισμένος καθηγητής τῆς Ἰατρικῆς καί ὑπέροχος χειρουργός, θά μποροῦσε νά ἀπολαμβάνει τίς ἀνέσεις καί τήν τιμή πού ἄρμοζε στή θέση καί τίς ἱκανότητές του. Ὅμως στήν πρόσκληση πού τοῦ ἀπηύθυνε ὁ Χριστός διά τοῦ ἐπι-σκόπου Ἰννοκεντίου, τήν πρόσ-κλη-ση νά ἐνδυθεῖ τό ράσο τοῦ ὀρ-θοδόξου κληρικοῦ, γιά νά διακο-νή-σει τόν λαό καί τήν Ἐκκλησία πού βρισκόταν ἐν διωγμῷ ἀπό τό ἄθεο καθεστώς πού κυριαρχοῦσε τήν ἐποχή ἐκείνη στή Σοβιετική Ἕνωση, ὁ ἅγιος Λουκᾶς δέν ὑπο-λόγισε τόν ἑαυτό του. Δέν σκέ-φθηκε τί θά ἐγκατέλειπε καί τί θά διακινδύνευε, ἀλλά ἐγκατέλειψε τά πάντα, ὅπως καί οἱ μαθητές τοῦ Κυρίου, γιά νά ἀνταποκριθεῖ στήν πρόσκλησή του «δεῦτε ὀπίσω μου καί ποιήσω σε ἁλιέα ψυχῶν» εἶπε, μεταξύ ἄλλων, ο Σεαβσμιώτατος για τον Άγιο Λουκά τον Ιατρό.

Ανήμερα της εορτής, το πρωί, τελέστηκε Αρχιερατική Θεία Λειτουργία ιερουργούντος του Σεβ. Μητροπολίτου Βεροίας κ. Παντελεήμονος. Οι Ιερές Ακολουθίες ολοκληρώθηκαν με τα εγκώμια του Αγίου και την λιτανεία της εικόνας και των λειψάνων του.

Στο τέλος τελέστηκε μνημόσυνο για την ανάπαυση της ψυχής του μακαριστού Μητροπολίτου Σταυροπηγίου κυρού Αλεξάνδρου, κατά σάρκα αδελφού του Σεβ. Μητροπολίτου Βεροίας κ. Παντελεήμονος.

© Kosmas Karagiannis IMBNK

© Kosmas Karagiannis IMBNK

© Kosmas Karagiannis IMBNK

© Kosmas Karagiannis IMBNK

© Kosmas Karagiannis IMBNK

© Kosmas Karagiannis IMBNK

© Kosmas Karagiannis IMBNK

© Kosmas Karagiannis IMBNK

Η ΟΜΙΛΙΑ ΤΟΥ ΣΕΒΑΣΜΙΩΤΑΤΟΥ ΣΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟ

«Κατέπλευσας σήμερον Λουκᾶ, εἰς Παραδείσου τόν εὔδιον λιμέ-να, ἀγρεύσας πλῆθος ἰχθύων πο-λύ, δικτύοις τοῦ Σωτῆρος».

Ἑορτάζει καί πανηγυρίζει ἡ Ἁγία μας Ἐκκλησία, λίγες μόνο ἡμέρες μετά τήν Κυριακή τῆς Πεντηκο-στῆς καί τῆς ἐπιφοιτήσεως τοῦ Παναγίου Πνεύματος, τή μνήμη δύο ἁγίων ἀποστόλων της, τοῦ ἁγίου ἀποστόλου Βαρθολομαίου καί τοῦ ἁγίου ἀποστόλου Βαρ-νά-βα. Συγχρόνως ὅμως ἑορτάζει καί τιμᾶ καί τή μνήμη ἑνός νέου ἁγίου της, ἑνός ἁγίου πού ἔζησε στήν ἐποχή μας καί ἀνεδείχθη δο-χεῖο τῆς χάριτος τοῦ ἁγίου Πνεύ-ματος καί πηγή ἀκένωτος θαυμά-των καί ἰάσεων.

Ὁ νέος αὐτός ἅγιος εἶναι βε-βαίως ὁ προσφιλής μας ἅγιος, ὁ ἅγιος Λουκᾶς, ἀρχιεπίσκοπος Συμ--φερουπόλεως, ὁ ἰατρός καί θαυ-ματουργός, τοῦ ὁποίου τμῆμα τοῦ ἱεροῦ του λειψάνου κατέχου-με στήν Ἱερά Μητρόπολή μας καί τήν Ἱερά αὐτή Μονή ὡς οὐράνια εὐλογία καί θεία δωρεά.

Καί ἐάνἐκεῖνος «κατέπλευσεν σή-μερον εἰς Παραδείσου τόν εὔδι-ον λιμένα», ὅπως ψάλλει ἡ Ἁγία μας Ἐκ-κλη-σία ἐπί τῇ μνήμῃ του, ἐμεῖς καταπλεύσαμε στόν ὑπό ἀνέγερση ἱερό του ναό του, ἐδῶ ὅπου ἡ παρηγορία τήν ὁποία χα-ρίζει ἡ παρουσία του καί τά ἀνα-ρίθμητα θαύματά του ἀναπαύει ὡς εὔδιος λιμένας τίς

ταλαιπωρη-μένες ἀπό τά κύματα τῶν θλίψε-ων καί τῶν δοκιμασιῶν τῆς ζωῆς ἀλλά καί τή ζάλη τῶν πειρασμῶν καί τῶν ἀσθενειῶν τίς ψυχές τῶν εὐλαβῶν προσκυνητῶντου.

«Καταπλεύσαμε» γιά νά πανη-γυρί-σουμε τήν ἱερά καί φωτοφόρο μνήμη του, ἀλλά συγχρόνως καί γιά νά ἀναθεωρήσουμε «τήν ἔκ-βα-σιν τῆς ἀναστροφῆς του» κατά τήν προτροπή τοῦ πρωτοκορυ-φαίου ἀποστόλου Παύλου, τοῦ ἱδρυτοῦ τῆς τοπικῆς μας Ἐκκλη-σίας, τόν ὁποῖο τιμοῦμε ἰδιαιτέ-ρως ὁλόκληρο αὐτόν τόν μήνα Ἰούνιο.

«Καταπλεύσαμε», γιά νά δοῦμε πῶς ἔφθασε ὁ ἅγιος μας «εἰς Πα-ραδείσου τόν εὔδιον λιμένα», ἀλλά καί ποιά εἶναι ἡ σχέση του μέ τούς τιμωμένους ἁγίους ἀπο-στό-λους, τόν ἐκ τῶν δώδεκα μα-θητῶν τοῦ Κυρίου μας ἅγιο ἀπό-στολο Βαρθολομαῖο, καί τόν ἐκ τῶν ἑβδομήκοντα καί συνέκδημο τοῦ ἀποστόλου Παύλου, ἅγιο ἀπό-στολο Βαρνάβα.

Τήν ἀπάντηση στό διπλό αὐτό ἐρώτημα μᾶς τήν ἔδωσε ὅμως ἤδη τό Δοξαστικό τῆς ἑορτῆς, τό ὁποῖο προέταξα στήν ὁμιλία μου.

Κατέπλευσε, λέγει, ὁ ἅγιος Λου-κᾶς στόν εὔδιο λιμένα τοῦ Παρα-δείσου, «ἀγρεύσας πλῆθος ἰχθύων πολύ, δικτύοις τοῦ Σωτῆρος». Ἔφθασε στόν Παράδεισο, ἔχοντας καταφέρει νά κερδίσει, πιάνοντας στά δίκτυα τοῦ Σωτῆρος, μεγάλο πλῆθος ἰχθύων.

Νά, λοιπόν, ἡ σχέση τοῦ ἁγίου Λουκᾶ μέ τούς τιμωμένους ἀπο-στό-λους! Νά ὁ τρόπος μέ τόν ὁποῖο κατόρθωσε ὁ ἅγιος μέσα ἀπό τίς ἀναρίθμητες τρικυμίες τῆς ζωῆς του, πού θά καταπόντιζαν κάθε ἄλλον στή θέση του, νά φθά-σει στόν εὔδιο λιμένα τῆς βασιλεί-ας τοῦ Θεοῦ καί νά ἀπολαμβάνει ἐκεῖ τή δόξα καί τή μακαριότητα τοῦοὐρανοῦ.

Ἰατρός διάσημος ὁ ἅγιος καί φη-μισμένος καθηγητής τῆς Ἰατρικῆς καί ὑπέροχος χειρουργός, θά μποροῦσε νά ἀπολαμβάνει τίς ἀνέσεις καί τήν τιμή πού ἅρμοζε στή θέση καί τίς ἱκανότητές του. Ὅμως στήν πρόσκληση πού τοῦ ἀπηύθυνε ὁ Χριστός διά τοῦ ἐπι-σκόπου Ἰννοκεντίου, τήν πρόσ-κλη-ση νά ἐνδυθεῖ τό ράσο τοῦ ὀρ-θοδόξου κληρικοῦ, γιά νά διακο-νή-σει τόν λαό καί τήν Ἐκκλησία πού βρισκόταν ἐν διωγμῷ ἀπό τό ἄθεο καθεστώς πού κυριαρχοῦσε τήν ἐποχή ἐκείνη στή Σοβιετική Ἕνωση, ὁ ἅγιος Λουκᾶς δέν ὑπο-λόγισε τόν ἑαυτό του. Δέν σκέ-φθηκε τί θά ἐγκατέλειπε καί τί θά διακινδύνευε, ἀλλά ἐγκατέλειψε τά πάντα, ὅπως καί οἱ μαθητές τοῦ Κυρίου, γιά νά ἀνταποκριθεῖ στήν πρόσκλησή του «δεῦτε ὀπίσω μου καί ποιήσω σε ἁλιέα ψυχῶν».

Καί αὐτό ἔγινε πράγματι ὁ ἅγιος Λουκᾶς. Ἀκολούθησε μία ἀποστο-λι-κή πορεία, μέ δοκιμασίες καί τα-λαιπωρίες, ὅπως αὐτές πού περι-γρά-φει ὅτι ὑπέμεινε ὁ

πρωτοκο-ρυ-φαῖος ἀπόστολος Παῦλος.

Φυλακίσθηκε, διώχθηκε, ἐξορί-σθη-κε, ἀλλά ὅπου καί ἄν βρέθηκε, εἴτε μέσα στούς λίγους ναούς πού εἶχε ἀφήσει ἀνοικτούς τό ἄθεο καθεστώς, εἴτε ἔξω ἀπό αὐτούς, προσφέροντας τήν ἰατρική φρο-ντίδα καί θεραπεία στούς ταλαί-πω-ρους ἀνθρώπους πού ζοῦσαν ἀβοήθητοι στίς μακρυνές ἐπαρ-χίες τοῦ ἀρκτικοῦ κύκλου, ὅπου ἐπανειλημμένα ἐξορίσθηκε, ὁ ἅγιος Λουκᾶς «ἄγρευε» ἀνθρώ-πους γιά τόν Χριστό, ἀκριβῶς ὅπως ἔκαναν καί οἱ συνεορτα-ζό-μενοι σήμερα ἅγιοι ἀπόστολοι, ἀλ-λά καί ὅλοι οἱ μαθητές τοῦ Κυρίου.

Αὐτό συνεχίζει νά κάνει καί μετά τήν κοίμησή του καί μέχρι σήμερα μέ τά πολλά θαύματα πού ἐπιτελεῖ ὁ ἅγιος Λουκᾶς, ἄλλα ἀπό τά ὁποῖα μᾶς γνωστοποιοῦν ἀδελφοί μας πού τά ἔζησαν καί ἄλλα τά βλέπουμε νά γίνονται ἐνώπιόν μας, ἐδῶ στόν ναό του καί στό μοναστήρι μας. Καί ὅλα αὐτά τά θαύματα ἀλλάζουν καί τή ζωή αὐτῶν πού τά δέχθηκαν ἀλλά καί τή ζωή αὐτῶν πού τά ἀκοῦν, ἐνι-σχύοντας τήν πίστη μας στόν Θεό.

Τά λόγια τά ὁποῖα προεῖπα γιά τόν ἅγιο Λουκᾶ, γιά τό μεγαλεῖο αὐτοῦ τοῦ ἁγίου, εἶναι πάρα πολύ φτωχά. Δέν μπορεῖς νά ὑμνήσεις τόν ἅγιο Λουκᾶ, ζώντας αὐτό τό μεγαλεῖο του, ζώντας αὐτά τά θαύματά του. Καί ἐπειδή τά λόγια μου εἶναι πολύ φτωχά, ἐπιτρέψτε μου νά σᾶς δια--βάσω δύο ἐπιστολές ἀδελφῶν μας πού μᾶς γράφουν γιά τά θαύματα τοῦ ἁγίου Λουκᾶ πού ἔζησαν καί ἐκφράζουν μέ αὐτό τόν τρόπο τήν εὐγνωμοσύνη τους στόν Θεό καί στόν ἅγιο Λουκᾶ.

Ἡ πρώτη ἐπιστολή προέρχεται ἀπό μία κυρία, κάτοικο Σερρῶν καί μητέρα τριῶν παιδιῶν. Γρά-φει, λοιπόν, σχετικά μέ τό θαῦμα:

« ... Ἕνα πρωί, περίπου στίς 25 Νοεμ-βρίου τοῦ 2017, μία φίλη μοῦ ἔδωσε ἕνα φυλλάδιο-ἐκκλησιαστι-κή ἔκδοση ἀφιερωμένη στόν ἅγιο Λουκᾶ Συμφερουπόλεως τόν ἰατρό ... Δέν τόν ἤξερα μέχρι ἐκείνη τήν ἡμέρα. Ἄρχισαν νά ψάχνω στό δια-δίκτυο γιά τή μαρτυρική ζωή τοῦ Ἁγίου ... Ἀκολουθοῦσα τόν ἰατρό στήν Τασκένδη, στό Κρασνογιάρσκ τῆς Σιβηρίας, στούς πολέμους καί στίς ἐξορίες. Μέ πείραξε τό γεγο-νός ὅτι, ἐνῶ ἔζησα στή Ρωσία ἑπτά ὁλόκληρα χρόνια καί ἤξερα τήν ἱστορία τῆς Ρώσικης ἐπανάστασης ... δέν ἤξερα γιά τόν ἅγιο Λουκᾶ τῆς Κριμαίας.

Τήν Παρασκευή 1-12-2017 ἐνημε-ρώ-θηκα ἀπό τόν ἰατρό-ἀκτινολόγο ὅτι πρέπει νά χειρουργηθῶ ἄμεσα ἀπό ... ὄγκο κακοήθειας. Ἐδῶ ἄρ-χι-σε ἡ ἀναστάτωση τῆς οἰκογένειας, τά ἀνήλικα παιδιά μου ἔκλαιγαν ... Παρακαλοῦσα τόν Θεό γιά βοήθεια ... Παρακαλοῦσα τόν ἅγιο Λουκᾶ.

Στίς 8-1-2018 μοῦ ἔκαναν εἰσαγω-γή στό Θεαγένειο νοσοκομεῖο. Στό θάλαμο μαζί

μου ἔκανε εἰσαγωγή μιά κοπέλα ὀνόματι Θεοδώρα. Ἦταν πιό μικρή ἀπό μένα ἀλλά πο-λύ ταλαιπωρημένη ἀπό τίς χη-μει-ο-θεραπεῖες. Μᾶς ἔκαναν ὅλη μέρα ἐξετάσεις γιά νά μποῦμε στό χει-ρουργεῖο τήν ἐπόμενη μέρα πρωί-πρωί.

Τό πρωί στίς 6 ἡ ὥρα ἀκριβῶς ἄνοιξε ἡ πόρτα στό θάλαμό μας καί μπῆκε μέσα ὁ ἱερέας (ξυρισμένος, ὅπως ἦταν ὁ Ἅγιος στή φυλακή), ἀλλά φορώντας τό ράσο καί τό σταυρό του. Στεκόμουν μπροστά του στό ἕνα μέτρο, τόν κοιτοῦσα καί τόν ἀναγνώρισα. ΑΓΙΟΣ ΛΟΥ-ΚΑΣ ... ψιθύρισα καί δέν πίστευα στά μάτια μου ... Ναί, ἦταν ὁ ἅγιος Λουκᾶς ὁ ἰατρός, πού τόν παρα-καλοῦσα τόσες ἡμέρες. Ἦρθε στό νοσοκομεῖο, μέ βρῆκε ... , ναί, ἀκρι-βῶς ὅπως τό λέω ..., ἦρθε στό θά-λαμο καί μέ βρῆκε ... Πῆρα κουρά-γιο, χάρηκα, μά τόσο πολύ, πού ἤμουνα σίγουρη ὅτι ὁ Ἅγιός μου ὁ Λουκᾶς εἶναι μαζί μου καί δέν φοβᾶμαι τίποτα ... Εἶπα καί στή Θεο-δώρα ὅτι ὁ Ἅγιος δέν ἦρθε μόνο γιά μένα, ἦρθε γιά μᾶς ... Ὅλα θά πᾶνε καλά μέ τή βοήθεια τοῦ Θεοῦ.

Καί ὅλα πῆγαν καλά, καί οἱ δυό μας εἴμαστε καλά ... Ὅλος ὁ κόσμος ἔμαθε γιά τό θαῦμα πού βίωσα στό νοσοκομεῖο καί γιά τόν Ἅγιο τῆς καρδιᾶς μου καί τῆς ψυχῆς μου».

Τό δεύτερο θαῦμα μᾶς τό ἀφηγεῖ-ται ἡ σύζυγος τοῦ ἰαθέντος ἀπό τόν ἅγιο Λουκᾶ.

«Σεβαστέ πάτερ,

τόν Σεπτέμβριο τοῦ 2007 ἤμουν στό σπίτι καί ἄκουσα τό κουδούνι τῆς ἐξώπορτας νά χτυπᾶ παρατε-τα-μένα. Ἄνοιξα μέ ἀγωνία καί βρῆ-κα στήν ἐξώπορτα πεσμένο τόν σύζυγό μου Θεμιστοκλῆ (55 ἐτῶν) μέ ἔντονο πόνο στό στῆθος. Τόν μετέφερα μέ προσοχή μέσα στό σπίτι καί ξαφνικά λιποθύμησε. Στα-μάτησε νά ἀναπνέει καί νά ἔχει σφυγμό. Τό πρόσωπό του ἔγινε κρύο σάν μάρμαρο καί τά μάτια του ἔμειναν ὀρθάνοιχτα μέ τίς κόρες γυρισμένες.

Ἡ πρώτη μου σκέψη ἦταν «δέν μπορεῖ νά φύγει ἕνας ἄνθρωπος ἔτσι ἁπλᾶ ...», καί ἀμέσως ἄρχισα νά καλῶ σέ βοήθεια τήν κόρη μου πού ἦταν στό δωμάτιό της καί διά-βαζε, ἐνῶ παράλληλα κάλεσα τό ἀσθενοφόρο. Ἡ κόρη μου προσπα-θοῦσε κλαίγοντας νά τόν συνε-φέ-ρει. Ἀπ᾽ τίς φωνές καί τά κλάματα ἦρθε ὁ ἔνοικος τοῦ κάτω ὀρόφου, ὁ κύριος Γιῶργος, καί ὅταν εἶδε τόν σύζυγό μου πεσμένο στό πάτωμα, γονάτισε πλάι του, ἔπιασε τό σφυγ-μό του καί τό μόνο πού κατάφερε νά ψελλίσει τρομαγμένος ἦταν «ἔφυγε ...».

Ἐκείνη τή στιγμή ἡ κόρη μου τι-νάχτηκε ὄρθοα καί ἔτρεξε στό δω-μά-τιό της. Ἐπέστρεψε ἀμέσως κρα-τώ-ντας στά χέρια της τό μπουκα-λάκι μέ λαδάκι-εὐλογία τοῦ ἁγίου Λουκᾶ τοῦ ἰατροῦ, πού εἴχαμε πά-ρει κατά τήν προσκυνηματική μας ἐπίσκεψη στήν Ἱερά Μονή Δοβρά. Σκύβει πάνω του καί λέει κλαίγο-ντας «μή

φοβᾶσαι μπαμπάκα μου ... θά σέ σώσει ὁ ἅγιος Λουκᾶς ...», καί τόν σταυρώνει μέ τό λαδάκι στό μέτωπο.

Ξαφνικά ὁ σύζυγός μου ἀνακτᾶ τίς αἰσθήσεις του, ἀνοίγει τά μάτια του καί ψελλίζει «τί ἔγινε; ...»

Τήν ἴδια στιγμή ἔφθασε τό ἀσθε-νοφόρο καί μεταφέρθηκε στό Γε-νικό Στρατιωτικό Νοσοκομεῖο Θεσ-σα-λονίκης. Ὁ καρδιολόγος, πού εἶναι φίλος τοῦ ἄνδρα μου, μᾶς ἐνημέρωσε ὅτι ὑπέστη ὀξύ ἔμφραγ-μα μυοκαρδίου (αἰφνίδια ἀπόφρα-ξη κεντρικῆς ἀρτηρίας κατά 98%) καί τό γεγονός ὅτι ζοῦσε ἦταν ἀπό ἕνα θαῦμα.

Τό θαῦμα ὅμως δέν σταμάτησε ἐκεῖ. Ὑπεβλήθη ἀρχικά σέ θρομβό-λυση. Κατά τή θρομβόλυση παθαί-νει ἰσχαιμικό ἐπεισόδιο (ἐγκεφα-λικό) μέ τήν ἀριστερή του πλευρά νά ἔχει παραλύσει. Στήν ἐντατική πού νοσηλεύτηκε καί πάλι ὁ ἅγιος Λουκᾶς ἔκανε τό θαῦμα του. Μέ προσευχή καί πάντα μέ τό λαδάκι πού τόν σταυρώναμε στό μέτωπο, ὁ σύζυγός μου συνῆλθε. Στή συνέ-χεια μεταφέρθηκε στόν Κυανοῦ Σταυρό, ὅπου καί ὑπεβλήθη σέ ἀγγειοπλαστική γιά τό ἄνοιγμα τῆς ἀρτηρίας. Ἡ ἐπέμβαση εἶχε μεγάλη ἐπιτυχία.

Τώρα ὁ Θεμιστοκλῆς εἶναι καλά. Τό ἐγκεφαλικό τό ξεπέρασε μέσα στόν πρῶτο μήνα. Ἡ καρδιά του; Ὁ γιατρός μᾶς εἶπε πώς οἱ ἐξετάσεις δέν δείχνουν νά ἔχει περάσει κά-ποιο ἐπεισόδιο. Δέν ὑπάρχει κἄν ἡ παραμικρή οὐλή!!!

Ὁ ἄνδρας μου ἐπέζησε μέ τή βοή-θεια τοῦ ἁγίου Λουκᾶ τοῦ ἰατροῦ καί συνεχίζει νά ζεῖ μέσα ἀπό ἕνα θαῦμα.

Ὡς ἐλάχιστη εὐχαριστία καί ἀγά-πη ὁ πρῶτος γιός τῆς κόρης μου, πού ἦλθε λίγο ἀργότερα, ὀνομά-στη-κε Λουκᾶς.

Εὔχομαι ὁ Ἁγιούλης μας, ὅπως τόν λένε τά ἐγγονάκια μου, νά εἶναι πάντα δίπλα μας. Σέ μᾶς καί στόν κόσμο ὅλο. Τό μόνο πού χρει-ά-ζεται», καταλήγει ἡ κυρία, «εἶναι πίστη καί νά τόν φωνάξουμε ὅταν τόν χρειαστοῦμε.

Εὐχαριστῶ τόν Θεό γιά τήν ἀτε-λείωτη ἀγάπη πού μᾶς δίνει συνεχ-ῶς στέλνοντας τούς ἁγίους νά μᾶς καθοδηγοῦν καί νά μᾶς προστα-τεύουν».

Ἄς εὐχαριστοῦμε καί ἐμεῖς τόν Θεό καί τόν ἅγιο Λουκᾶ, ὁ ὁποῖος ἐπεμβαίνει μέ τόσους θαυμαστούς τρόπους στή ζωή ὅσων τῶν ἐπι-καλοῦνται καί τούς θεραπεύει, καί ἄς τόν παρακαλοῦμε νά μᾶς προ-στατεύει καί ἀπό τήν ἐπιδημία τοῦ κορωνοϊοῦ ἀλλά καί ἀπό κάθε ἄλλη ἀσθένεια, καί νά ὁδηγεῖ καί ἐμᾶς διά τῆς πίστεως στή σωτηρία.

Η ΟΜΙΛΙΑ ΤΟΥ ΣΕΒΑΣΜΙΩΤΑΤΟΥ ΣΤΗΝ Θ. ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

«Διωγμούς καί μάστιγας καρτερι-κῶς ὑπομείνας, … Χριστόν ὁμο-λο-γήσας … ἔδειξας … πῶς Ἐκκλησία πολιτεύεται ἐν κόσμῳ».

Τήν περασμένη Κυριακή, Κυρια-κή τῆς Πεντηκοστῆς, ἑορτάσαμε τή γενέθλιο ἡμέρα τῆς Ἐκκλησίας, τήν ἡμέρα κατά τήν ὁποία ἡ ἐπι-φοίτηση τοῦ ἁγίου Πνεύματος με-τέ-βαλε τούς μαθητές τοῦ Κυρίου σέ εὐγλώττους κήρυκες τοῦ Εὐαγ-γελίου, οἱ ὁποῖοι ὁμολογοῦσαν θαρ-ραλέα ὅτι Χριστός εἶναι ὁ Υἱός τοῦ Θεοῦ τοῦ ζῶντος, ὁ Σωτήρας καί Λυτρωτής τοῦ Κόσμου.

Αὐτή ἡ ὁμολογία τῶν μαθητῶν τοῦ Κυρίου ὑπῆρξε τό θεμέλιο τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ καί αὐτή ἡ ὁμολογία ἦταν τό χαρακτη-ρι-στικό γνώρισμα τῶν χριστιανῶν, πού εἶχαν κατά νοῦ τόν λόγο τοῦ θείου ἱδρυτοῦ της, τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὅτι ὅποιος τόν ὁμολογήσει ἐνώπιον τῶν ἀν-θρώπων, θά τόν ὁμολογήσει καί ὁ ἴδιος ἐνώπιον τοῦ Πατρός του τοῦ ἐν οὐρανοῖς.

Μάρτυρες καί ὁμολογητές τῆς πίστεως τοῦ Χριστοῦ οὐράνωσαν τή γῆ καί ἔγιναν οἰκήτορες τοῦ οὐ-ρανοῦ, ἀποδεικνύοντας μέ τή ζωή, τήν ὁμολογία καί τό μαρτύ-ριό τους τόν τρόπο μέ τόν ὁποῖο πο-λιτεύεται ἡ Ἐκκλησία τοῦ Χρι-στοῦ

στόν κόσμο, τόν τρόπο μέ τόν ὁποῖο ὀφείλει νά πολιτεύεται κάθε ἄνθρωπος πού θέλει νά εἶναι μαθητής τοῦ Χριστοῦ στή ζωή του.

Στή χορεία τῶν μαρτύρων καί ὁμο-λογητῶν τοῦ Χριστοῦ συγκα-τα-ρι-θμεῖται καί ὁ ἑορταζόμενος σήμερα ἅγιος Λουκᾶς, ἀρχιεπί-σκοπος Συμφερουπόλεως, ὁ ἰατρός καί θαυματουργός, τόν ὁποῖο τι-μοῦμε στόν πανηγυρίζοντα σήμε-ρα ἱερό ναό του, ἐδῶ στήν Ἱερά Μονή τῆς Παναγίας Δοβρᾶ, ὅπου θησαυρίζεται καί τμῆμα τοῦ χαρι-τοβρύτου ἱεροῦ του λειψάνου.

Καί εἶναι μάρτυς καί ὁμολογητής τοῦ Χριστοῦ ὁ ἅγιος Λουκᾶς, γιατί σέ χρόνια δύσκολα καί σκληρά, σέ χρόνια ἀθεΐας καί διωγμοῦ τῆς Ἐκ-κλησίας, ἐκεῖνος ἐπέλεξε τή στε-νή καί τεθλιμμένη ὁδό τοῦ μαρτυρίου καί ὄχι τήν εὐρύχωρη ὁδό τῶν κοσμικῶν ἀνέσεων καί τῆς ἀνθρωπίνης δόξης. Ἐπέλεξε νά διακονήσει τόν Θεό καί τόν ἄνθρωπο ὡς ἱερεύς καί ἐπίσκοπος ἀλλά καί ὡς ἰατρός, δίδοντας καί μέ τίς δύο αὐτές ἰδιότητες τήν ὁμο-λογία τῆς πίστεως στόν Χριστό μέ τό κήρυγμά του, μέ τήν προ-σευχή του πρίν ἀπό κάθε χει-ρουρ-γική ἐπέμβαση καί ἰατρική πράξη, μέ τήν ἀγάπη του πρός τόν πάσχο-ντα συνάνθρωπο, μέ τήν ὁμολογία του διά λόγου καί ἔργων, ὅπου καί ἄν βρέθηκε, ἀπό τό Κίεβο καί τή Μόσχα μέχρι τῆς στέππες τῆς Ρω-σίας, τήν Τασκένδη καί τή Συμ-φερούπολη.

Ἀγάπησε τό μαρτύριο, ὅπως ὁμο-λο-γοῦσε ὁ ἴδιος, καί δέν δίστασε χάριν τῆς ὁμολογίας τοῦ ὀνόματος τοῦ Χριστοῦ νά ὑπομείνει διωγ-μούς καί φυλακίσεις καί βασανι-στή-ρια καί ἐξορίες, δεί-χνοντας, ὅπως λέγει καί τό δοξα-στι-κό ποιός εἶναι ὁ τρόπος καί τό ἦθος τῆς Ἐκ-κλησίας μέσα στόν κό-σμο.

Εἶναι ἡ ὁμολογία τοῦ ὀνόματος τοῦ Χριστοῦ, τοῖς ἐγγύς καί τοῖς μακράν, γιατί αὐτή εἶναι ἡ ἐντολή τοῦ Χριστοῦ καί ὁ λόγος τῆς ὑπάρ-ξεως τῆς Ἐκκλησίας στόν κόσμο. Εἶναι ἡ ὁμολογία τῆς πίστεως πού ἔχει χρέος νά δίδει καθημερινά κά-θε μέλος της, διότι διαφορετικά δέν μπορεῖ νά εἶναι μέρος τοῦ σώ-ματος τοῦ Χριστοῦ. Εἶναι ἡ ὁμολο-γία διά λόγου καί ἔργων, διότι δέν μπορεῖς νά ὁμολογεῖς τόν Χριστό, ἐάν δέν ζεῖς σύμφωνα μέ τό Εὐαγ-γέλιό του, καί δέν μπορεῖς νά ζεῖς σύμφωνα τό Εὐαγγέλιο χωρίς νά ὁμολογεῖς τό ὄνομα τοῦ Χριστοῦ.

Αὐτή ἡ ὁμολογία εἶναι καί τό δι-κό μας χρέος, ὅσων ἤρθαμε νά τι-μήσουμε τόν ὁμολογητή ἅγιο Λου-κᾶ, χρέος στό ὁποῖο ὀφείλουμε νά ἀνταποκριθοῦμε, ἔστω καί ἄν φαι-νο-μενικά δέν ἀπαιτεῖται ἡ ὁμολο-γία μας, γιατί ζοῦμε σέ ἕνα κόσμο τουλάχιστον κατ᾽ ὄνομα χριστια-νι-κό.

Βλέπουμε ὅμως τήν ἄρνηση κά-ποιων, βλέπουμε τήν ἀμφιβολία πε-ρισσοτέρων, βλέπουμε τήν ψυ-χρό-τητα τῶν πολλῶν, πού ἐπιχει-ρεῖ νά ὑποσκάψει τά θεμέλια τῆς πίστεώς μας. Ἐμεῖς μένουμε ὅμως σταθεροί στήν πίστη μας καί δέν

δειλιάζουμε νά τήν ὁμολογοῦμε σέ αὐτούς πού εἴτε ἀμφισβητοῦν τήν ἱερότητα τῆς θείας Εὐχαρι-στίας, εἴτε ἀμφιβάλλουν καί συκο-φαντοῦν ὁτιδήποτε ἄλλο. Ἐμεῖς μένουμε ἑδραῖοι καί ἀμετακίνητοι στήν πίστη μας καί ὁμολογοῦμε τή χάρη τοῦ Θεοῦ, πού εἶναι ἡ μόνη ἡ ὁποία διαδίδεται διά τῶν μυστη-ρίων τῆς Ἐκκλησίας μας καί ὄχι οἱ ἀσθένειες πού συκοφαντικά καί βλά-σφημα ὑποστηρίζουν κά-ποιοι, κηρύσσουμε τό ἔλεος τοῦ Θεοῦ καί «οὐ κρύπτομεν τήν εὐερ-γεσίαν» τῶν θαυμάτων τοῦ ἁγίου μας, διά τοῦ ὁποίου δοξάζεται καί τιμᾶται ὁ ἑορταζόμενος ἅγιος Λουκᾶς, ἀλ-λά καί ὁ ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ ἐν-δοξαζόμενος Θεός.

Αὐτή τήν ὁμολογία δίδουν καί οἱ ἀδελφοί μας, οἱ ὁποῖοι μᾶς γνω-στο-ποιοῦν τά θαύματα τοῦ ἁγίου Λουκᾶ πού ζοῦν οἱ ἴδιοι.

Ἕνα ἀπό τά ἑκατοντάδες θαύμα-τα πού φθάνουν στό μοναστήρι μας θά ἤθελα νά σᾶς διαβάσω. Μᾶς τό ἔστειλε μία μητέρα, ὡς ὁμολογία τῆς χάριτος τοῦ ἁγίου Πνεύματος, ἡ ὁποία ἐνεργεῖ διά τῶν ἁγίων του στόν κόσμο μας καί ἔσωσε διά τοῦ ἁγίου Λουκᾶ τό παιδί της.

Γράφει, λοιπόν, αὐτή ἡ μητέρα:

«Τό παιδάκι μας γεννήθηκε μέ συγ-γενῆ καρδιοπάθεια σέ μία πο-λύ σοβαρή μορφή. Δυστυχῶς δέν διαγνώστηκε ἄμεσα καί καταλά-βαμε ὅτι κάτι δέν πάει καλά ἀνή-μερα τῶν ἁγίων Ἀναργύρων τό πρωί, ἐνῶ εἴμασταν σπίτι μέ τόν σύζυγό μου. Ἀμέσως πήγαμε στό νοσοκομεῖο τῆς Δράμας, καί ἐκεῖ δέν ἤξεραν τί ἀκριβῶς συμβαίνει. Μεταφερθήκαμε στό νοσοκομεῖο Παπαγεωργίου στή Θεσσαλονίκη. Ἐκεῖ μᾶς εἶπαν ὅτι μᾶλλον τό πρό-βλημα εἶναι στήν καρδιά τοῦ παι-διοῦ, ἀλλά εἶναι πολύ σοβαρά, ἔχει πέσει σέ κῶμα καί ἔχει πάθει ἔμ-φραγμα. Τοῦ κάναμε ἀεροβάπτι-σμα καί τοῦ δώσαμε τό ὄνομα Δημήτριος.

Μέ μηδενικές ἐλπίδες μᾶς ἔστει-λαν στήν Ἀθήνα στό Παίδων «Ἁ-γία Σοφία». Ἐκεῖ, μετά ἀπό πολλές ἐξετάσεις, μάθαμε ὅτι τό παιδάκι μας ἔχει ὄντως πρόβλημα στήν καρ-δούλα του. Ἀμέσως σκεφτήκα-με νά τό τάξουμε στόν ἅγιο Λουκᾶ καί εὐχόμασταν τήν ἡμέρα τοῦ χει-ρουργείου νά βάλει τό χέρι του καί νά μᾶς βοηθήσει. Ἔτσι καί ἔγι-νε.

Στίς 22 Ἰουλίου, ἡμέρα Κυριακή μᾶς μετέφεραν στό Ὠνάσειο, ἐπει-δή ἡ μονάδα χειρουργείων στό Παί-δων ἔχει κλείσει τό διάστημα πού θά ἔπρεπε νά χειρουργηθεῖ ὁ Δημητράκης. Γιά καλή μας τύχη τή Δευτέρα 23 Ἰουλίου ἔγινε ἀξο-νική τομογραφία καί ἐκεῖ φάνηκε ὅτι τό πρόβλημα εἶναι πιό σύνθετο καί πολύ ἐπικίνδυνο. Στό προσκε-φάλι τοῦ μωροῦ εἴχαμε βάλει τό εἰκονάκι τοῦ ἁγίου Λουκᾶ καί κά-θε μέρα, ἀπό τήν ἀρχή πού ἤρθαμε στήν Ἀθήνα, σταυρώναμε τήν καρ-δούλα καί τό κεφαλάκι τοῦ παι-διοῦ μέ τό λαδάκι τοῦ ἁγίου Λουκᾶ καί ἄλλων ἁγίων.

Τήν Τετάρτη στίς 25 Ἰουλίου πῆγα νά προσκυνήσω, ὅπως κάθε μέρα, στό ἐκκλησάκι τοῦ Ὠνα-σείου καί νά παρακαλέσω τόν Θεό, τήν Παναγία καί ὅλους τούς ἁγί-ους γιά τό μωρό καί ὅλα τά παι-δάκια πού εἶναι ἄρρωστα.

Ἐκείνη τήν ὥρα ἔβλεπα μέ ἔντονο βλέμμα τήν εἰκόνα τοῦ ἁγίου Λουκᾶ, μιά μικρή πλαστικο-ποιημένη εἰκονίτσα καί τόν παρα-καλοῦσα μέσα στήν ἀπελπισία μου για τήν τόσο δύσκολη κατάσταση, ἄν μ᾽ ἀκούει, νά μοῦ δώσει ἕνα ση-μάδι. Νά κουνηθεῖ ἀπό τή θέση πού βρισκόταν. Τοῦ τό ζήτησα πολ-λές φορές. Γιατί ἀπό τήν πρώ-τη ἡμέρα ἔψαχνα γιά τά θαύματά του καί τόν βίο του καί ἤλπιζα νά κάνει ὁ Ἅγιος τό χειρουργεῖο στήν καρδούλα τοῦ μωροῦ. Διάβαζα κα-θη-μερινά τήν παράκληση τοῦ Ἁ-γίου καί εἶχα δίπλα μου τήν εἰκό-να του κάθε βράδυ πρίν κοι-μηθῶ.

Τήν ἑπόμενη ἡμέρα 26 Ἰουλίου ἀνημέρα τῆς ἁγίας Παρασκευῆς, ξα-ναμπαίνω στό ἐκκλησάκι νά πα-ρα-καλέσω γιά τό χειρουργεῖο καί ἡ εἰκόνα τοῦ Ἁγίου δέν ἦταν που-θενά. Μαζί μου ἦταν καί ὁ σύζυ-γός μου. Ἀμέσως τόν κοίταξα στά μάτια καί ἕνα ρίγος μέ διαπέρασε καί ἄρχισα νά κλαίω. Κατάλαβα ὅτι ὁ Ἅγιος ἦταν δίπλα στό γιό μας. Ἤμουν σίγουρη πώς ὅλα θά πᾶνε καλά.

Μετά ἀπό σχεδόν ἕξι ὧρες χει-ρουρ-γεῖο τό μωρό μας σώθηκε. Ἀπό τήν ἑπόμενη κιόλας ἡμέρα ἡ εἰκόνα ἦταν πάλι στή θέση της καί δέν μετακινήθηκε. Καί πλέον ἡ ἀνάρρωσή του γίνεται πολύ πιό γρή-γορα ἀπ᾽ ὅ,τι περίμεναν οἱ για-τροί. Ὁ γιατρός μᾶς εἶπε ὅτι ὁ γιός μας ἔχει φύλακα Ἄγγελο. Ἡ ἀπά-ντησή μας εἶναι ὅτι τό ξέρουμε. Ὁ ἅγιος Λουκᾶς ἦταν ἀπό τήν πρώτη στιγμή ἐκεῖ.

Κάθε μέρα τόν εὐχαριστοῦμε καί εὐχόμαστε νά κάνει γιά ὅλους τούς ἀρρώστους τό θαῦμα του καί γιά ὅλα τά παιδάκια. Κάθε χρόνο θά ἐπισκεπτόμαστε τήν ἐκκλησία τοῦ Ἁγίου μαζί μέ τόν Δημητράκη μας καί δέν θά ξεχάσουμε νά τόν εὐχαριστοῦμε καθημερινά γι᾽ αὐτό τό θαῦμα πού ζήσαμε».

Καί δέν ὑπάρχει μεγαλύτερη καί πιό εὐπρόσδεκτη εὐχαριστία ἀπό τόν Θεό καί τούς ἁγίους ἀπό τήν ὁμολογία τῶν θαυμάτων του. Γι᾽ αὐτό ἄς τό κάνουμε καί ἐμεῖς, γιά νά βροῦμε ἔλεος καί χάρη ἀπό τόν Θεό καί τούς ἁγίους του.

ΠΕΡΙΣΣΟΤΕΡΟ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΚΟ ΥΛΙΚΟ ΕΔΩ